

DÜNYANIN

Halını ağlayan mənəm deyəsən,
Mənim göz yaşına gülən dünyanın.
Dərdinin şumunda dənəm deyəsən
Dənində çürüyüb ölən dünyanın.

Yüz əl var bir quru çöpünün üstdə,
Yer Göylə çarpışır küpünün üstdə,
Etibar göyerməz ipinin üstdə
Dərvişin dünyanın, Lələn dünyanın.

Hər yaşın sonunda xumarlanır qış,
Şahın da, qulun da boyu bir qamış,
Bir ömrün qarası candan çıxmamış
Gəl indi ağına bələn dünyanın.

Ərindi əhdinə ərən adamlar,
Nəfsində mağara hörən adamlar,
Nəyinə oynayıb görən adamlar
Bizi oyun-oyun bölən dünyanın.

İzimi nə dərə, nə dağ siləcək,
İslanan səsimi yarpaq siləcək,
Mənim gözlərimi torpaq siləcək
Kimdi gözlərini silən dünyanın...

GÖY GƏZİRƏM YERDƏ BİR AZ

Mövzu deyib dağı, düzü
Gəzib suyun çıxardıram.
Misraya yatmayan sözü
Əzib suyun çıxardıram.

Ruh uçunan sirdə yer az,
Göy gəzirəm yerdə bir az,
Ayrılığı Araz-Araz
Üzüb suyun çıxardıram.

İpek hördüm dəmirdən də,
Gül bağladım kömürdən də,
Can çəkışən ömürdən də
Bezib... suyun çıxardıram.

Dəniz gözlüm, bu mən, bu sən,
Gir könlümə, üz dərindən,
Sənsizliyi gözlərindən
Süzüb suyun çıxardıram...

LAÇINDA NƏ VAR, NƏ YOX?

*Məhəbbət Kazımovun
məzarı önündə düşüncələr...*

Deyirlər Laçındasan,
Laçında nə var, nə yox...
Danış... danış...
dilin
ucunda nə var, nə yox...

Kimi gəzir gözlərin,
Nələr deyir sözlərin,
Əsir düşən qızların
Saçında nə var, nə yox...

Kim var Keyti dağında,
Kim yatıb qucağında,
Kor qalan ocağında,
Sacında nə var, nə yox...

Yeri itib pirlərin,
Səsi batıb ərəlin,
Açılmayan sirlərin
İçində nə var, nə yox...

Sarıbaba sarı yurd,
Qarı düşmən, qarı yurd,
Yarı məzar, yarı yurd
Tacında nə var, nə yox...

Öt Laçınım... Laçınım...
Ürək-ürək uçunum.
Ay göylərə uçanım
Köçündə nə var, nə yox...

Deyirlər Laçındasan,
Laçında nə var, nə yox...

QOCA XALID

Qoca Xalid, bu havanın ritmi nə, -
Bəm birinin, zil birinin əlində.
Könül yatmır bu dövrənin ritminə
Şah birinin, qul birinin əlində...

Göyün pəri, Yerin oxu yeyilmiş,
İki dünya bir bəlaya əyilmiş,

Can hər kəsin öz əlində deyilmiş
Ol birinin, öl birinin əlində.

Bir qalada gül daşdı daş gülü,
Bir talada meh qurudur yaş gülü,
Kim qoyacaq baş daşıma beş gülü, -
Daş birinin, gül birinin əlində...

* * *

Tanrım, bu meşəlikdə
Dəndə olmamış olmaz.
Yon bizdən adam düzəlt
Rəndə olmamış olmaz.

Kim var şahın başında,
Qəm yox ahın başında,
Bu günahın başında
Bəndə olmamış olmaz.

Xamdı nökrə də, bəy də,
Ağıl üyüdü səy də,
Dərmanı Ərəşəydə
Çində olmamış olmaz.

İki cür iman olmur,
Kafirə aman olmur,
Gözdə tək duman olmur
Çən də olmamış olmaz.

Bu nə molla, nə dindar,
Əndər, göyləri, əndər,
Bir az qiyamət göndər
Səndə olmamış olmaz.

ZEYNƏB

*Bu balaca Zeynəbin ata-anası Suriyada,
Heydəriyyədə qətlə yetirilib.
Türkiyəyə dayısının köməkliyi ilə gəlib
çıxıb. Özündən kiçik üç uşağa analıq edir.
Samsun küçələrində dilənib yığıdığı
quruşlarla saxlayır o məsum çocuqları.
Bu qızcığaz səkkiz yaşında olsa da
çəkdiyi əzabları ilə nə nə yaşındadı...*

Hanı o saraylar, o səltənətlər,
Daha yer qalmayıb həsədə, Zeynəb.
Kim ağlar o ağlar, viranə yurdu,
Dönüb bir yiyəsiz cəsədə, Zeynəb.

Sovur dəniz-dəniz o göz yaşını,
Qolayla göylərə yerin daşını,
Bir ərəb dünyası qoyub başını
Keçinir o cındır kisədə, Zeynəb.

Kimin nə vecinə kim kimi vurdu,
Qovulan müsəlman, qovan gavurdu...
Xalqı içdən yeyir Bəşərin qurdu
İnanma bir ərəb hiss edə, Zeynəb.

Demirəm dur, çay iç, demirəm gecik,
Hələ üç uşaq var özündən kiçik...
Yatanda əlini yalayan küçük
Çətin ki, canını isidə, Zeynəb.

Daha nəyin qalıb, ruhun satılır,
Fəryadın satılır, ahın satılır,
İndi də bazarda şahın satılır
Adın qənim olsun Əsədə, Zeynəb...

BU DAĞI MƏN ÇƏKMİŞƏM

Bu dağı mən çəkmişəm,
Məni də çox dağ çəkib.
Ömür sürüşür əldən, -
Saatına yağ çəkib.

Dalımca daş olanlar,
Tapdanıb xoş olanlar,
Ayaqda baş olanlar
Başında ayaq çəkib.

Yolunda öldüklərim,
Nəyim var böldüklərim,
Ən yaxın bildiklərim,
Məni ən uzaq çəkib.

Anam bilir işini, -
Dəyişmir vərdişini,
Mən yaşında kişini
Gözündə uşaq çəkib.

Bu yazı, bu həkk kimin, -
Qəm suvarır lək kimi.
Fələk də son şəklinin
Üstündə torpaq çəkib.

XIRDALAR

Hamı soğan doğrayır
Kefim kökəlir yenə.
Ayağıma düşən dərd
Durub dikəlir yenə.

Matah ucuz, mədh azad,
Nələr çəkir istedad...
Dalımca arvad-arvad
Qeybət tökülür yenə.

Düz oynayır yaramda,
Ağ söz açır qaram da,
Allahımla aramda
Gömrük tikilir yenə.

Göy belə, göylük belə,
Yer bir adamlıq tələ,
İblis törənir hələ, -
Şeytan əkilir yenə.

Kənar gəzir ortalar,
Ortanı yad qurdalar,
Xırdalanır xırdalar
Yekə yekəlir yenə...

QALMAYIB

Bu çay, bu sel, bu yataq,
Axmağa yer qalmayıb.
Çıxıb hündürdən baxaq, -
Baxmağa yer qalmayıb.

Göy pərişan, Yer əyri,
Düzü kəsmir hər əyri,
İldırım ol, nə xeyri
Çaxmağa yer qalmayıb.

Bu quyunu kim hörüb, -
Divar-divar qan hörüb,
Ağzını şeytan hörüb
Çıxmağa yer qalmayıb.

Dərd eləmə, ay naşı, -
Dərd üreyin oynası...
Tök ətəyindən daşı
Yığmağa yer qalmayıb.

Yıx özünü çəliyə,
Qal ləliyə-ləliyə...
Burda sən tək dəliyə,-
"Axmağa" yer qalmayıb...

* * *

Dağı tərsinə çevirdim,
Dağ boyda quyu oldu.
Quyunu tərsinə çevirdim
Dağ boyda boyu oldu.

Dəryanı tərsinə çevirdim
Səhra boyda qumu oldu.
Səhranı tərsinə çevirdim,
Dərya boyda şumu oldu.

Yeri tərsinə çevirdim,
Göy boyda dibi oldu.
Göyü tərsinə çevirdim,
Yer boyda qəbir oldu.

Qəbri tərsinə çevirdim,
İçində kəfən nəm oldu.
Kəfəni tərsinə çevirdim,
Qəbir cəhənnəm oldu.
Sən arıya nə verdin ki

Əl uzatdın pətəyinə,
Sən arıya nə verdin ki...
Haram yığdın ətəyinə
Sən arıya nə verdin ki...

Qəfəs verdin yol yerinə,
Xəzəl verdin gül yerinə,
Şərbət verdin bal yerinə,
Sən arıya nə verdin ki...

Qamarlayıb son şanı da,
Qıymadın boz yovşanı da,
Bezdimisən kövşəni də
Sən arıya nə verdin ki...

Bezar-bezar bağlar qoydun,
Uralanmış tağlar qoydun,
Anasını ağlar qoydun
Sən arıya nə verdin ki...

Toza versin, südə versin, -
Nə verdin ki, nə də versin...
Verdiyini ödə, - versin
Sən arıya nə verdin ki...

■ Ramiz Qusarçaylı

26 dekabr 2015

WWW.KASPI.AZ

POEZİYA
21